

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/185/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114227987
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1114227987.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci žalobcu: A. Q. V., C. X. XXX, XXX XX Q., zastúpený advokátkou JUDr. Viktóriou Kurucovej, Radvanská 21, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: 2. Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Račianska 71, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 34.247,89 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 34.247,89 EUR **z a s t a v u j e**.

Súd žalobu v časti úroku z omeškania **z a m i e t a**.

Žalovanému v 2. rade súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 17.4.2014 sa žalobca domáhal od žalovaného v 1. rade - Krajského súdu v Žiline, Orolská 3, Žilina, zaplatenia sumy 34.247,89 EUR spolu s úrokom z omeškania 9% z danej sumy od 11.7.2012 do zaplatenia alebo subsidiárne od žalovaného v 2. rade - Ministerstva spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, zaplatenia 34.247,89 EUR spolu s úrokom z omeškania 9% z danej sumy od 11.7.2012 do zaplatenia.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že rozhodnutím Ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 mu bol dočasne pozastavený výkon funkcie sudcu. Žalovaný v 1. rade, ktorý je osobným úradom sudcu, na základe uvedeného rozhodnutia v spojení s oznámením zo dňa 16.3.2009, mu vyplácal funkčný plat len v rozsahu 50%. Za obdobie dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu od 6.3.2009 do 2.8.2010 v dôsledku uvedeného mu neboli vyplatené platové náležitosti v rozsahu 34.247,89 EUR. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/178/2009-131 z 5.4.2012, právoplatným dňa 19.4.2012, bolo predmetné rozhodnutie ministra v celom rozsahu zrušené. V dôsledku popísaného právneho a skutkového stavu zanikol dôvod na akékoľvek zníženie platu zo strany žalovaného v 1. rade. V zmysle § 84 zákona č. 385/2000 Z.z. znížiť plat sudcu možno len na základe právoplatného rozhodnutia disciplinárneho senátu. Takéto rozhodnutie vo vzťahu k žalobcovi vydané nebolo. Druhú (a poslednú) legitímnu možnosť zníženia funkčného platu sudcu predpokladá § 22 zákon č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom v období 2009-2010. Jednalo sa práve o dôsledok dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu (aj) ministrom spravodlivosti SR. V danom prípade došlo k zrušeniu takéhoto (správneho) rozhodnutia a preto nie je daná ani túto možnosť. V prípade došlo k zrušeniu rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 ministerkou spravodlivosti SR dňa 29.7.2010 a nejednalo sa o postup predpokladaný zákonom o sudcoch, ktorý sa týka možnosti zrušiť dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu (resp. jeho účinky), ale o zrušenie samotného rozhodnutia o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu ako (správneho) aktu orgánu verejnej moci v rámci správneho súdnictva, ktorému predchádzalo aj konanie o ústavnej sťažnosti. Inými splovami, pre

aplikáciu §22 zákona č. 385/2000 Z.z. teda niet zákonného opodstatnenia, keďže bolo právoplatne zrušené rozhodnutie, ktoré je základom daného právneho inštitútu a jeho dôsledkov, napr. i na výšku platu sudcu. Neobstojí ani eventuálna argumentácia oprávnením ministra zrušiť dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu, pretože (aj) jeho základom je existencia (prvotného) rozhodnutia o dočasnom pozastavení, čo v danom prípade v dôsledku jeho zrušenia v rámci konania podľa 5. hlavy O.s.p. nie je splnené. Žalobca si opakovane uplatnil nárok na vyplatenie doplatku mzdy. Žalovaný v 1. rade (Krajský súd v Žiline) hoci tento nárok v podstate nespochybňoval, dobrovoľne k jeho uspokojeniu neprikročil. Nárok voči žalovanému v 2. rade uplatnil z opatrnosti, pretože jeho rozhodnutie bolo právnym dôvodom nevyplácania platu žalobcovi v celom rozsahu, pričom toto rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené. Právnym základom nároku voči žalovanému v 2. rade (Ministerstvo spravodlivosti SR) je zákon č. 514/2003 Z.z.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca navrhol tieto listinné dôkazy: rozhodnutie ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 o dočasnom pozastavení výkon funkcie sudcu, oznámenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.3.2009, výpočet doplatku mzdy, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/178/2009-131 z 5.4.2012, uplatnenie nároku na doplatenie funkčného platu z 3.7.2012, urgencia a pred žalobná upomienka z 25.10.2012, odpoveď predsedníčky KS v Žiline z 9.11.2012, stanovisko MS SR č. 19060/2013/23 z 29.7.2013.

4. Podaním doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 11.6.2014, doplneným dňa 16.6.2014 žalobca po vyrúbení súdneho poplatku opravil žalobný petít tak, že žiadal, aby súd v prvom rade zaviazal štát na zaplatenie sumy 34.247,89 EUR spoločne s úrokom z omeškania 9% z danej sumy odo dňa neuspokojenia nároku do zaplatenia alebo subsidiárne zaviazal Krajský súd v Žiline zaplatiť navrhovateľovi sumu 34.247,89 EUR spoločne s úrokom z omeškania 9% z danej sumy od 11.7.2012 do zaplatenia. Uvedené odôvodnil tým, že chce, aby sa súd v prvom rade zaoberal zodpovednosťou štátu za nezákonné rozhodnutie a až subsidiárne nárokom voči Krajskému súdu v Žiline.

5. Podaním doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 14.7.2014 žalobca súdu oznámil, že žalobu voči žalovanému v 2. rade (označenému ako Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava) berie späť a žiada konanie voči nemu zastaviť, pričom súčasne podal návrh na vstup, v pozícii žalovaného v 2. rade, Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, s tým, že z hľadiska skutkových a právnych vymedzení sa podaná žaloba nemení. Uznesením č.k. 26Cpr/1/2014-46 zo dňa 30.7.2014 Okresný súd Trnava konanie voči odporcovi v 2. rade: Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, zastavil a uznesením č. k. 26Cpr/1/2014-47 zo dňa 30.7.2014 pripustil, aby do konania na strane žalovaného, ako žalovaný v 2. rade, pristúpila Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava.

6. Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, dňa 4.9.2014 doručila Okresnému súdu v Trnave návrh na vylúčenie veci na samostatné konanie a námietku miestnej príslušnosti. Uviedla, že žalobca sa v konaní domáha dvoch odlišných nárokov na rovnakom skutkovom základe, od dvoch odlišných subjektov. Žalobca označil uplatnené nároky ako subsidiárne, ale právna teória ani aplikačná prax subsidiárne nároky, resp. petitivy nepozná. Navrhol aby Okresný súd v Trnave rozhodol o vylúčení nároku voči nemu, nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., na samostatné konanie a vec v tejto časti postúpil ako miestne príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Bratislava I. Okresný súd Trnava dňa 19.11.2014 celú vec postúpil tunajšiemu súdu, ako súdu miestne príslušnému na konanie vo veci. Tunajší súd nesúhlasil s postúpením veci a spis predložil dňa 5.12.2014 Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o miestnej príslušnosti. Krajský súd v Bratislave vo veci rozhodol uznesením č. k. 9NcC/127/2014-69 zo dňa 7.1.2015 a určil, že na prejednanie a rozhodnutie danej veci je Okresný súd Bratislava I.

7. Tunajší súd uznesením č.k. 12C 185/20104 - 72 zo dňa 24.2.2015 pripustil zmenu žalobného petitu v zmysle podania žalobcu doručeného Okresnému súdu Trnava dňa 11.6.2014, doplnenom dňa 16.6.2014, uvedenom v odseku 4. v tomto znení: žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 34.247,89 EUR spoločne s úrokom z omeškania 9% z danej sumy odo dňa neuspokojenia nároku do zaplatenia alebo subsidiárne žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 34.247,89 EUR spoločne s úrokom z omeškania 9% z danej sumy od 11.7.2012 do zaplatenia.

8. Tunajší súd uznesením č.k. 12C 185/20104 - 79 zo dňa 9.9.2015 konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zastavil. Krajský súd v Bratislave, uznesením č.k. 2Co 361/2015 -99 zo dňa 21.12.2016, uznesenie tunajšieho súdu č.k. 12C 185/20104 - 79 zo dňa 9.9.2015 potvrdil.

9. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 7Cdo 90/2017 zo dňa 27.2.2019 na základe dovolania žalobcu uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Co 361/2015 zo dňa 21.12.2016 vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zrušil a vec v rozsahu tohto zrušenia tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom uznesení uviedol, že podľa jeho názoru si žalobca v konaní uplatňuje dva nároky, pričom nejde o subsidiárny petít. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o výške vyrubeneho súdneho poplatku, ktorého správnosť názoru potvrdil aj odvolací súd. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalobca, po zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, zaplatil súdny poplatok vo výške 20,- EUR v zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov, zákona o súdnych poplatkoch, ako poplatok za nárok na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci, správne súd prvej inštancie zastavil konanie len vo vzťahu k žalovanému v 1. rade z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Vo vzťahu k žalovanej v 2. rade bolo konanie, vzhľadom na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 20,- EUR zastavené nesprávne a konanie vo vzťahu k žalovanej v 2. rade malo pokračovať. Konštatoval, že pokiaľ odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, pričom žalobca zaplatil súdny poplatok za nárok na náhradu škody, titulom nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalobca opodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP.

10. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Co 361/2015 -146 zo dňa 14.8.2019, právoplatným dňa 11.9.2019, uznesenie tunajšieho súdu č.k. 12C 185/20104 - 79 zo dňa 9.9.2015 vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie

11. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.1.2020 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny 34.247,89 EUR späť z dôvodu, že dňa 10.7.2016 mu Krajský súd v Žilne, po právoplatnom skončení disciplinárneho konania, vyplatil nárokovanú istinu v rozsahu čistého platu vo výške 25.909,87 EUR a žiadal konanie v časti o zaplatenie 34.247,87 EUR zastaviť. Trval na žalobe v časti príslušenstva, istiny - úrokov z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 25.909,87 EUR od 23.7.2014 do 10.7.2016. Súd zmenu žaloby v časti príslušenstva pripustil, v zmysle § 142 ods. 1 CSP, na pojednávaní dňa 8.7.2020.

12. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. V predmetnom konaní nebol k čiastočnému späťvzatiu žaloby potrebný súhlas žalovaného v 2. rade, pretože k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred otvorením pojednávania vo veci samej. Súd preto podľa § 145 ods. 1 CSP konanie v časti o zaplatenie 34.247,87 EUR, zmysle § 145 ods. 2 CSP, zastavil.

14. Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom tunajšiemu súdu dňa 22.10.2015 a 10.2.2020 namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie a nesplnenie podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. z titulu nezákonného rozhodnutia. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odôvodnil tým, že žalobcom uplatnený nárok predstavoval mzdový nárok za obdobie dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu, ktorý je nárokom vyplývajúcim zo zákona č. 385/2000 Z.z. a nie je možné ho subsumovať pod ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. Podľa zákona č. 385/2000 Z.z. orgánom, ktorý sudcovi vypláca plat je jeho osobný úrad, teda nie žalovaný v 2. rade. Nesplnenie podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. odôvodnil tým, že právo na náhradu škody nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu vzniká pri

kumulatívnom splnení troch podmienok: že bolo vydané nezákonné rozhodnutie, že poškodenému vznikla škoda a že vzniknutá škoda je v príčinnej súvislosti s týmto nezákonným rozhodnutím. Uviedol, že žalobca za nezákonne rozhodnutie označil rozhodnutie Ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 o dočasnom pozastavení jeho výkon funkcie sudcu a za jediné rozhodnutie, ktorým bolo toto rozhodnutie zrušené označil len rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/178/2009-131 z 5.4.2012, právoplatný dňa 19.4.2012. Týmto rozsudkom došlo k zrušeniu rozhodnutia, ktoré už bolo skôr zrušené rozhodnutím ministerky spravodlivosti SR č. 21015/2010/41/1 zo dňa 29.7.2010. Podľa uznesenia NS SR sp.zn. 5Sžo 29/2011 zo dňa 24.11.2011 nie je možné zrušiť už zrušené rozhodnutie. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/178/2009-131 z 5.4.2012, právoplatným dňa 19.4.2012, nebola konštatovaná nezákonnosť rozhodnutia, ale k zrušeniu a vráteniu vecí došlo výlučne na základe nepredloženia administratívneho spisu bez meritórneho prejednania vecí. Podľa jeho informácií poskytnutých Krajským súdom v Žiline disciplinárne konanie voči žalobcovi bolo skončené rozhodnutím zo dňa 16.3.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.5.2016 a žalobcovi bol dňa 10.7.2016 Krajským súdom v Žiline vyplatený doplatok funkčného platu. Subjektom oprávneným rozhodnúť o tom, či žalobcovi doplatok funkčného platu patrí a kedy, bol predseda Krajského súdu v Žiline, nie žalovaný v 2. rade. O tomto nároku nebolo možné rozhodnúť v civilnom sporovom konaní vedenom voči žalovanému v 2. rade podľa zákona č. 514/2013 Z.z. Práva a povinnosti, ktoré žalobcovi a jeho osobnému úradu vyplývajú z osobitného predpisu - zákona č. 385/2000 Z.z., nemožno obchádzať dožadovaním sa vyvodzovania zodpovednosti žalovaného v 2. rade. Z tohto pohľadu označil podanú žalobu za nesprávne uplatnenú a to tak v časti istiny ako aj v časti príslušenstva. Namietal, že by z jeho strany došlo k akémukoľvek omeškaniu, ktoré by zakladalo nárok na zaplatenie úroku z omeškania z jeho strany. K vyplateniu uplatneného nároku došlo Krajským súdom v Žiline, preto je logicky vylúčené akékoľvek omeškanie subjektu, ktorý nebol povinný na úhradu samotnej istiny. Namietal aj výšku uplatneného úroku z omeškania, keďže jeho výšky ku dňu 23.7.2014 nemala presahovať 5,15%.

15. Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi: rozhodnutím ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 o dočasnom pozastavení výkon funkcie sudcu, oznámením Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.3.2009, výpočtom doplatku mzdy Krajského súdu v Žiline zo dňa 15.10.2012, podkladmi k doplaceniu mzdy Krajského súdu v Žiline zo dňa 9.10.2012, listom Krajského súdu v Žiline zo dňa 9.3.2009, oznámením Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.3.2009, platovými dekrétmi žalobcu zo dňa 6.4.2009 a 12.4.2010, zrušením dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu zo dňa 3.8.2010, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/178/2009-131 z 5.4.2012, uplatnením nároku na doplatenie funkčného platu z 3.7.2012, urgenciou a predžalobnou upomienkou z 25.10.2012, odpoveďou predsedníčky Krajského súdu v Žiline z 9.11.2012, stanoviskom MS SR č. 19060/2013/23 z 29.7.2013, rozhodnutím disciplinárneho senátu sp.zn. 2Ds 2/2014 zo dňa 16.3.2016, právoplatným dňa 9.5.2016, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15.4.2014, oznámením o vybavení podania a oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 17.7.2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

16. Z rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 súd zistil, že minister spravodlivosti SR dňa 2.3.2009 rozhodol o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu A. Q. V., sudcu Krajského súdu v Žiline, nar. 28.3.1968. Dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu malo trvať odo dňa doručenia tohto rozhodnutia do právoplatnosti skončenia disciplinárneho konania a prípadne naň nadväzujúceho rozhodnutia prezidenta SR o odvolaní z funkcie sudcu.

17. Z listu Krajského súdu v Žiline zo dňa 9.3.2009 súd zistil, že rozhodnutie ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu bolo A. Q. V. doručené dňa 6.3.2009.

18. Z oznámenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.3.2009 súd zistil, že na základe rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 patril žalobcovi s účinnosťou od 6.3.2009 v zmysle § 22 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z. plat vo výške 30% základného platu v zmysle platového dekrétu Spr 7137/2008 - Oú zo dňa 9.4.2008 s tým, že takto poskytnutý plat sa zvyšuje o 10% základného platu na každé vyživované dieťa, najviac však do výšky 50% základného platu.

19. Z platového dekrétu žalobcu Spr 7179/2009 - Oú zo dňa 6.4.2009 súd zistil, že žalobcovi od 1.1.2009 patril základný plat vo výške 2.495,50 EUR, funkčný príplatok vo výške 66,39 EUR a náhrada nákladov vo výške 104,- EUR.

20. Z platového dekrétu žalobcu Spr 7219/2010 - Oú zo dňa 12.4.2010 súd zistil, že žalobcovi od 1.1.2010 patril základný plat vo výške 2.569,10 EUR, funkčný príplatok vo výške 66,39 EUR a náhrada nákladov vo výške 107,10 EUR.

21. Zo zrušenia dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu zo dňa 3.8.2010 súd zistil, že rozhodnutím ministerky spravodlivosti SR č. 21015/2010/41/1 zo dňa 29.7.2010 bolo v zmysle § 22 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. zrušené dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu A. Q. V., sudcu Krajského súdu v Žiline, nar. 28.3.1968 a ten sa od 3.8.2010 znovu ujal funkcie sudcu na Krajskom súde v Žiline a patril mu plat v zmysle platového dekrétu žalobcu Spr 7219/2010 - Oú zo dňa 12.4.2010.

22. Z výpočtu doplatku mzdy Krajského súdu v Žiline zo dňa 15.10.2012, podkladov k doplateniu mzdy za obdobie prerušenia výkonu funkcie sudcu zo dňa 9.10.2012, súd zistil, že žalobcovi za obdobie prerušenia výkonu funkcie sudcu od 6.3.2009 do 2.8.2010 nebolo vyplatené celkom 34.247,89 EUR (základný funkčný plat, funkčný príplatok, paušálna náhrada a ďalší plat).

23. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/178/2009-131 zo dňa 5.4.2012 bolo zrušené rozhodnutie ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009- 41 zo dňa 2.3.2009 v spojení s rozhodnutím Súdnej rady č. 625 zo dňa 8.9.2009 podľa § 250j ods. 3 OSP a vec bola vrátená Súdnej rade SR na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku uviedol, že nepredložením originálneho administratívneho spisu Súdnou radou SR bolo súdu znemožnené preskúmať dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Súdnej rady č. 625 zo dňa 8.9.2009 a rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 v súdnom konaní. Z tohto dôvodu bolo potrebné považovať napadnuté rozhodnutie správneho orgánu za nepreskúmateľné.

24. Z uplatnenia nároku na doplatenie funkčného platu zo dňa 3.7.2012 súd zistil, že žalobca po právoplatnosti rozsudku uvedeného v odseku 23., dňa 3.7.2012 uplatnil u predsedníčky Krajského súdu v Žiline nárok na doplatenie funkčného platu za obdobie od 7.3.2009 do 2.8.2010.

25. Z urgencie a predžalobnej upomienky zo dňa 25.10.2012 súd zistil, že žalobca dňa 25.10.2012 urgoval u predsedníčky Krajského súdu v Žiline doplatenie rozdielu funkčných plátov za obdobie od 7.3.2009 do 2.8.2010 a žiadal o vyplatenie sumy 34.247,89 EUR vo výplatnom termíne za mesiac október t.j. do 9.11.2012.

26. Z odpovede predsedníčky Krajského súdu v Žiline zo dňa 9.11.2012 súd zistil, že Krajský súd v Žiline žalobcovi oznámil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/178/2009-131 zo dňa 5.4.2012 bolo rozhodnutie ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009- 41 zo dňa 2.3.2009 v spojení s rozhodnutím Súdnej rady č. 625 zo dňa 8.9.2009 zrušené z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a došlo k vráteniu veci Súdnej rade SR. O dôvodnosti dočasného pozastavenia jeho funkcie sudcu súd nerozhodol. Preto požiadal o zaujatie stanoviska k uplatneným nárokom Ministerstvo spravodlivosti SR a je zrejmé, že k doplateniu ním požadovanej sumy vo výplatnom termíne za mesiac október 2012 nedôjde.

27. Zo stanoviska MS SR č. 19060/2013/23 zo dňa 29.7.2013 súd zistil, že MS SR dňa 20.8.2013 doručilo Krajskému súdu v Žiline stanovisko s odporúčacím charakterom, podľa ktorého je osobný úrad sudcu oprávnený riešiť platové nároky žalobcu až po právoplatnom skončení disciplinárneho konania.

28. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15.4.2014 súd zistil, že žalobca po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/178/2009-131 zo dňa 5.4.2012, uvedenom v odseku 23., dňa 16.4.2014 doručil Ministerstvu spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009- 41 zo dňa 2.3.2009 o dočasnom pozastavení funkcie sudcu vyplácaním len 50% funkčného platu, nevyplácaním ďalších plátov a nerealizovaním platového postupcu, v sume 34.247,89 EUR.

29. Z oznámenia o vybavení podania a oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 17.7.2014 súd zistil, že Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nevyhovelo. Podľa jeho názoru upletený nárok na

doplatok mzdy a ďalších plátov za obdobie dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu nemožno subsumovať pod zákon č. 514/2003 Z.z.. Uvedený nárok je nárokom podľa zákona č. 385/2000 Z.z. MS SR zistilo, že žalobca si upletený nárok uplatnil aj voči osobnému úradu podľa zákona č.385/200 Z.z., ale jeho nárok nebol uspokojený z dôvodu, že bol podaný predčasne, keďže disciplinárne konanie, v súvislosti s ktorým došlo k dočasnému pozastaveniu výkonu funkcie sudcu nebolo skončené. MS SR preto nároky žalobcu predbežne podľa zákona č. 514/2003 Z.z. neprerokovalo, tieto je žalobca oprávnený uplatňovať voči svojmu osobnému úradu. Z pripojenej doručky súd zistil, že uvedené oznámenie bolo doručené právnej zástupkyňi žalobcu dňa 23.7.2014.

30. Z rozhodnutia disciplinárneho senátu sp.zn. 2Ds 2/2014 zo dňa 16.3.2016, právoplatného dňa 9.5.2016, súd zistil, že disciplinárny senát uvedeným rozhodnutím, podľa §117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z.z., určil, že písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.6.2008 dané sudcovi A.. Q. V. H.. XX.X.XXXX, je neplatné a podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. ho spod návrhu v bodoch 1) a 3) na začatie disciplinárneho konania podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. zákona č. 385/2000 Z.z. oslobodil, nakoľko sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil. Vo veci návrhu na začatie disciplinárneho konania v bode 2) podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z. disciplinárne konanie zastavil nakoľko bol návrh podaný oneskorene.

31. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
 - b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
 - c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
 - d) nesprávnym úradným postupom.
- Zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 17 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza škoda a ušlý zisk.

32. V predmetnom konaní sa žalobca po právoplatnom zastavení konania voči Krajskému súdu v Žiline pre nezaplatenie súdneho poplatku, uznesením tunajšieho súdu č.k. 12C 185/20104 - 79 zo dňa 9.9.2015, uvedeným v odseku 8., v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave uznesením č.k. 2Co 361/2015 -99 zo dňa 21.12.2016, po čiastočnom späťvzatí žaloby v časti istiny 34.247,89 EUR a pripustenej zmeny žaloby v časti príslušenstva, uvedenej v odseku 11., domáhal od Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, ako žalovaného v 2. rade, zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 25.909,87 EUR, vyplatenej mu Krajským súdom v Žiline po právoplatnom skončení disciplinárneho konania, a to od 23.7.2014, kedy bolo jeho právnej zástupkyňi doručené oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, uvedené v odseku 29., do 10.7.2016, kedy mu Krajský súd v Žiline po skončení disciplinárneho konania doplatil uplatnené platové nároky. Tento nárok uplatňoval z titulu náhrady škody za nezákonné rozhodnutie podľa zákona č.514/2013 Z.z. Za nezákonné rozhodnutie označil rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 o dočasnom pozastavení výkonu jeho funkcie sudcu, uvedené v odseku 16.

33. Vykonaným dokazovaním, rozhodnutím ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009, uvedeným v odseku 8. mal súd za preukázané, že minister spravodlivosti SR dňa 2.3.2009 rozhodol o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu žalobcu. Uvedené rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 6.3.2009. Zrušením dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu zo dňa 3.8.2010,

uvedeným v odseku 21., mal súd za preukázané, že rozhodnutie ministra spravodlivosti SR o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu žalobcu bolo zrušené rozhodnutím ministerky spravodlivosti SR č. 21015/2010/41/1 zo dňa 29.7.2010 v zmysle § 22 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. a žalobca sa dňa 3.8.2010 znovu ujal funkcie sudcu na Krajskom súde v Žiline. Dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu žalobcu tak trvalo od 6.3.2009 do 2.8.2010 a žalobcovi za uvedené obdobie na základe oznámenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.3.2009, uvedeného v odseku 18., patril v zmysle § 22 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z. plat vo výške 30% základného platu v zmysle platového dekrétu Spr 7137/2008 - Oú zo dňa 9.4.2008, ktorý sa zvyšoval o 10% základného platu na každé vyživované dieťa, najviac však do výšky 50% základného platu. Výpočtom doplatku mzdy Krajského súdu v Žiline zo dňa 15.10.2012, uvedeným v odseku 22., mal súd za preukázané, že žalobcovi za obdobie dočasného prerušenia výkonu funkcie sudcu nebolo vyplatené celkom 34.247,89 EUR (základný funkčný plat, funkčný príplatok, paušálna náhrada a ďalší plat). Uvedené medzi stranami sporné nebolo. Nesporné medzi stranami bolo aj to, že napriek tomu, že rozhodnutie ministra spravodlivosti SR o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu žalobcu č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009, bolo rozhodnutím ministerky spravodlivosti SR č. 21015/2010/41/1 zo dňa 29.7.2010 zrušené, Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/178/2009-131 zo dňa 5.4.2012, uvedeným v odseku 23., rozhodnutie ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 v spojení s rozhodnutím Súdnej rady č. 625 zo dňa 8.9.2009 zrušil ako nepreskúmateľné a vec vrátil Súdnej rade SR na ďalšie konanie. Žalobca po právoplatnosti tohto rozsudku, dňa 3.7.2012, uplatnením nároku na doplatenie funkčného platu, uvedeným v odseku 24., a urgenciou, uvedenou v odseku 25., uplatnil u predsedníčky Krajského súdu v Žiline nárok na doplatenie funkčného platu za obdobie od 7.3.2009 do 2.8.2010 vo výške 34.247,89 EUR. Krajský súd v Žiline doplatok funkčného platu žalobcovi uhradil až po skončení disciplinárneho konania rozhodnutím sp.zn. 2Ds 2/2014 zo dňa 16.3.2016, právoplatným dňa 9.5.2016, uvedeným v odseku 30., vo výške 25.909,87 EUR, dňa 10.7.2016. Aj toto bolo medzi stranami nesporné. Nesporné bolo tiež to, že žalobca po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/178/2009-131 zo dňa 5.4.2012, uvedeným v odseku 23., dňa 16.4.2014 doručil Ministerstvu spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 514/2013 Z.z. uvedenú v odseku 28., ktorá mu vznikla v dôsledku rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009 o dočasnom pozastavení funkcie sudcu vyplácaním len 50% funkčného platu, nevyplatením ďalších plátov a nerealizovaním platového postupu, v sume 34.247,89 EUR. Oznámením o vybavení podania a oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 17.7.2014, uvedeným v odseku 29., mal súd za preukázané, že žalovaný v 2. rade uplatnený nárok žalobcu predbežne podľa zákona č. 514/2003 Z.z. neprerokoval, z dôvodu, že ide o mzdový nárok, ktorý si musí žalobca uplatniť voči svojmu osobnému úradu. Z pripojenej doručky mal súd za preukázané, že oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody bolo doručené právnej zástupkyňi žalobcu dňa 23.7.2014.

34. Podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím objektívne za súčasného splnenia troch podmienok:

1. že bolo vydané nezákonné rozhodnutie,
2. že poškodenému vznikla škoda,
3. že škoda je v príčinnej súvislosti s týmto nezákonným rozhodnutím.

35. Podmienka vydania nezákonného rozhodnutia podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je splnená ak rozhodnutie označené za nezákonné bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť rozhodnutím príslušného orgánu. Otázkou nezákonnosti preto nie je možné riešiť ako otázku predbežnú. Rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené musí byť právoplatné.

36. Vykonaným dokazovaním, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/178/2009-131 zo dňa 5.4.2012, uvedeným v odseku 23., mal súd za preukázané, že rozhodnutie ministra spravodlivosti SR č. 24461/2009-41 zo dňa 2.3.2009, ktoré žalobca označil za nezákonné, súd zrušil ako nepreskúmateľné, nie ako nezákonné. Zákonnosť uvedeného rozhodnutia pre nepredloženie administratívneho spisu preskúmaná nebola. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie je splnená základná podmienka pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona

č. 514/2003, podmienka zrušenia alebo zmeny právoplatného rozhodnutia príslušným orgánom pre jeho nezákonnosť a preto žalobný návrh zamietol.

37. Ďalšie podmienky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím súd už z dôvodu hospodárnosti konania skúmať nemusel, pretože všetky tri podmienky uvedené v odseku 34., musia byť pre úspešné uplatnenie práva, splnené súčasne.

38. Podľa názoru súdu však v konaní nebola preukázaná ani podmienka škody, pretože nárok uplatnený žalobcom vo výške 34.247,89 EUR bol mzdovým nárokom za obdobie dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu, ktorý je nárokom vyplývajúcim zo zákona č. 385/2000 Z.z. a nie je možné ho subsumovať pod ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z.

39. V konaní bolo nesporné, že uplatnený mzdový nárok žalobcu za obdobie jeho dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu, od 7.3.2009 do 2.8.2010, žalobcovi vyplatil Krajský súd v Žiline dňa 10.7.2016 v zmysle § 22 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. účinného v rozhodnom období, ako jeho osobný úrad, v súlade s § 88 ods. 2 zákona č. 358/2000 Z.z. Uvedený mzdový nárok žalobcovi teda vyplatil iný subjekt ako žalovaný v 2. rade, po právoplatnom skončení disciplinárneho konania sp.zn. 2Ds 2/2014 dňa 10.7.2016 vo výške 25.909,87 EUR, preto nemohlo prísť k omeškaniu žalovaného v 2. rade. Súd z uvedeného dôvodu uplatnený úrok z omeškania voči nemu za obdobie od 23.7.2014 do 10.7.2016 vyhodnotil ako nedôvodný. Žalovaný v 2. rade nebol na vyplatenie funkčného platu žalobcu za obdobie jeho dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu, od 7.3.2009 do 2.8.2010, pasívne legitimovaný. Podľa §88 zákona č. 385/2000 Z.z. totiž plat sudcovi vypláca jeho osobný úrad.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa pomeru úspech vo veci a úspešnému žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods.1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.